

ΔΟΚΙΜΗ

Τ.Θ.26050, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

14 Νοέμβρη 1986

Αριθ. φυλ. 8, Δρχ. 100

ΕΞΕΓΕΡΣΗ: ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΑΣ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥΣ...

Με τη συμμετοχή όλων των φορέων της εξουσίας στους γιορτασμούς για τη 17η Νοέμβρη, σχεδόν ολοκληρώνονται φέτος οι προσπάθειες αυτών, που δεκατρία χρόνια τώρα φροντίζουν με αγωνία να γίνει η μέρα της εξέγερσης, μιά ακόμα λαϊκοπατριωτική φέστα. Η καθιέρωση στρατιωτικής παρέλασης και λαϊκών σχηματισμών κατά τα πρότυπα των γιορτασμών της Οκτωβριανής επανάστασης στην κόκκινη πλατεία της Μόσχας η των τριτοκοσμικών Μπααθιστών (Συρίας, Ιράκ, Λιβύης) θα ήταν το επιστέγασμα των προσαθειών τους.

Δεκατρία χρόνια, αγωνίζονται για τη «λήθη ενάντια στη μνήμη». Αυτοί που αποχώρησαν το βράδυ της Τετάρτης του '73 για να επιστρέψουν την επόμενη, όταν είδαν το φούντωμα της λαϊκής κινητοποίησης με σκοπό να εμποδίσουν το ξέσπασμα της εξέγερσης. Οι ίδιοι, που ονόμασαν «προβοκάτορες» της ομαλής «δημοκρατικής διαδοχής» των διχτατόρων, τους καταπιεσμένους και εκμεταλλευόμενους, που ξεχύθηκαν στους δρόμους ενάντια στην αστυνομική-στρατιωτική βία και επιτέθηκαν στους πάνοπλους μηχανισμούς με πέτρες, ξύλα και μολότωφ.

Τρομοκρατημένοι από τον εφιάλτη της κοινωνικής ανατροπής, και από το επαναστατικό περιεχόμενο της λαϊκής εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αγωνίζονται να μας πείσουν ότι στις εργατικές συνελύσεις και τα οδοφράγματα του '73, οι εξεγερμένοι δεν είχαν στο μυαλό τους παρά τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας των αφεντικών και του κράτους.

—Στρατιωτικοί και πολιτικοί αποδείχτηκαν χρήσιμοι για τον εκσυγχρονισμό της εμπορευματικής κοινωνίας.

Η μιά μαριονέτα διαδέχεται την άλλη πατώντας στα κουφάρια των εξεγερμένων που σώριασε στους δρόμους η προηγούμενη.

Στους νεκρούς του '73 και της αντιδιχτατορικής αντίστασης πάτησαν οι νεοφιλελεύθεροι της Ν.Δ.

Στους νεκρούς της Νεοδημοκρατικής κρατικής βίας και τρομοκρατίας (Κουμή, Κανελλοπούλου, Κασίμη, Βασιλακοπούλου, Σιδέρη, Τσιβίκα, Τσιρώνη) οι σοσιαλίζοντες διαχειριστές.

Ποιάς άραγε έχει σειρά να πατήσει στα πτώματα του Καλτεζά, Τσουτσουβή, Μαυροειδή, στα σπασμένα κεφάλια, στους βασανισμένους και φυλακισμένους των εθνικοσοσιαλιστών μας;

Η ελευθερία, που ο καθένας τους έταξε, μετριέται με το μήκος της πορείας και τα χιλιόμετρα, που επιτρέπουν στους υπηκόους τους να κάνουν στις επετείους. Έτσι, ενώ η «επάρατος» «ανελεύθερη» και «αμερικανόδουλη» δεξιά έκοψε το δρόμο του λαού επί της Βασ. Σοφίας, προς στη Βουλή, το '80, και

δε δίστασε να αιματοκυλήσει την Αθήνα γιατί κάποιος δεν υπάκουσαν στην απαγόρευσή της, σήμερα με τη σοσιαλιστική διεύρυνση των ελευθεριών άνοιξε ο δρόμος προς από την αμερικανική πρεσβεία, και μόνον όταν κάποιος παρεκτράπηκαν το '85 έγινε το νέο αιματοκύλισμα.

Δεκατρία χρόνια, στρατιωτικοί και πολιτικοί, δεξιοί-σοσιαλιστές έχουν να επιδείξουν ο καθένας περήφανα το Πολυτεχνείο του στα αφεντικά της κοινωνίας μας.

Τα «συμβόλαια» πίστης, αφοσίωσης και υποταγής στον καπιταλισμό και το κράτος τάχουν υπογράψει με το αίμα των νεκρών αδελφών μας.

Το «ένα, δύο, τρία...πολλά Πολυτεχνεία» ήταν το σύνθημα των αναρχικών μετά τη μεταπολίτευση. Ήταν η υπόσχεση των

καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων προς τα αφεντικά και τους μισθοφόρους του κράτους ότι θα κάνουν τον καθημερινό τους ύπνο εφιαλτικό.

Οι αναρχικοί και τα εξεγερμένα αδέρφια τους, στους κοινωνικούς αγώνες και στα οδοφράγματα ονομάστηκαν «προβοκάτορες», «αριστεροχουντικοί», «αναρχοφασίστες» από όλους τους εξουσιαστικούς φορείς, γιατί αρνήθηκαν και αρνούνται να περπατήσουν στις λεωφόρους των πεπρωμένων του έθνους και καταβαίνοντας στους δρόμους και τα πεζοδρόμια δε δίστασαν να επιτεθούν με το πάθος και τα σώματά τους ενάντια στα σύμβολα και τους μισθοφόρους της εξουσίας.

Το Νοέμβρη του '85, όπως το '80, και το '80 όπως το '73. Νεκροί, τραυματίες, συλληφθέντες,

βασανισθέντες, σπασμένες τζαμαρίες, καμμένα αυτοκίνητα, οδοφράγματα, μολότωφ, πέτρες, ξύλα.

Ο θρήνος και τα κροκοδείλια δάκρυα των απολογητών της καπιταλιστικής θηριωδίας για τζαμαρίες και καταστροφές ήταν και είναι το προπέτασμα γιά να καλύψουν το όργιο του αίματος και το θρήνο των θυμάτων τους.

—Σήμερα που τα «πολλά Πολυτεχνεία» είναι μιά πραγματικότητα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

—Σήμερα, όπως και χθες, που η Τάξη είναι το όνειρο των καταπιεστών και εκμεταλλευτών, που επέβαλαν με τα танκς το '73, τα MAT το '80 και τα MAT-MEA - φασιστοποασοκιστές το '85.

—Σήμερα, που οι εχθροί του ανθρώπινου γένους, περισσότερο παρά ποτέ με τα πυρηνικά ή με τις τελειοποιημένες μηχανές ελέγχου μας απειλούν με αφανισμό ή ολοκληρωτική υποταγή.

—Σήμερα που οι κατέχοντες παγκόσμια τις τελειότερες και δαπανηρότερες μηχανές ελέγχου και καταστροφής μας καταδικάζουν στη μιζέρια της καταναγκαστικής εργασίας, της οικογενειακής και ατομικής πλιξής και απομόνωσης, της καταναλωτικής μανίας, στα στρατόπεδα και στα ψυχιατρεία.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΔΙΑΣΑΛΕΥΣΟΥΜΕ ΤΗ ΤΑΞΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Οι νεκροί του Πολυτεχνείου είναι οι δικοί μας ταξικοί σύντροφοι, που δεν έχασαν τη ζωή τους για το κεφάλαιο και το κράτος.

Το τελευταίο μας Πολυτεχνείο «θα 'ναι πάνω στο πτώμα του Καπιταλισμού και του Κράτους και θα γιορταστεί με ένα ατέλειωτο καθημερινό πανηγύρι».

Παρακολουθήσεις

σελ. 10,11,12

Πολυτεχνείο:
Χρονικό των
τριών εξεγέρσεων

σελ. 4

● Ουγγαρία '56
σελ. 17
● Θεσ/νίκη '36

σελ. 3

Κορυδαλλός -
φυλακές...

σελ. 8

ΝΕΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Τι πρέπει να ξέρεις βγαίνοντας από το σπίτι σου

Καλό και χρήσιμο για το θήραμα είναι να γνωρίζει τους όρους του κυνηγιού για να μπορεί να αντιστρέψει τους ρόλους ή να κάνει ευχάριστο για τον εαυτό του το παιχνίδι.

Αυτό το σημείωμα μπορεί να μην «κομίζει γλαύκας» έχει όμως την πρόθεση να τονίσει κάποια γεγονότα που έτσι κι αλλιώς είναι απαραίτητα να επισημανθούν.

Μια τέτοια επισήμανση μπορεί να βοηθήσει κάποιον να αποφύγει κακοτοπιές. Και για να γίνουμε πιο σαφείς:

Αναφερόμαστε στο γεγονός των παρακολούθησεων. Οι παρακολούθησεις έχουν μπει στην καθημερινή ζωή του κάθε πολίτη. Συχνά οι εφημερίδες αναφέρουν «συνελήφθη μετά από παρακολούθηση». Αυτή η αοριστία δίνει μια μαγικότητα στη λέξη κάνοντας έτσι νομιμοφανή μια καθ' όλα παράνομη και αντικοινωνική ενέργεια.

Γιατί, η παρακολούθηση κάποιου δεν σημαίνει παρά την επέμβαση στην προσωπική του ζωή. Έλεγχος των κινήσεων του, τσεκάρισμα και έρευνα γύρω από τις γνωριμίες και σχέσεις του, καταγραφή του τρόπου διασκέδασης και των σημείων που συχνάζει και μια σειρά ακόμα προσωπικών στιγμών που γίνονται κτήμα των κυνηγών κεφαλών.

Όταν πρόκειται για «κακοποιούς» δημιουργείται ένα κλίμα συναποδοχής των παρακολούθησεων, λες και οι «κακοποιοί» δεν είναι άνθρωποι με δικαιώματα. Αλλά και αυτός ο προσδιορισμός του «κακοποιού» ως συνήθως βρίσκεται στην διακριτική ευχέρεια της εξουσίας, η οποία δεν διατάζει να τον επεκτείνει σ' όλη την κοινωνία.

Ας διαρρηγνύουν κάθε τόσο τα ιμάτιά τους οι διαχειριστές της εξουσίας ισχυριζόμενοι ότι «κανένας δεν παρακολουθείται». Αυτά είναι κουβέντες για αφελείς. Κάθε τόσο αποδεικνύεται το αντίθετο, με μια σειρά από γεγονότα που ορισμένα δημοσιεύονται και στον τύπο.

Όταν κάθε τόσο αποκαλύπτεται ότι παρακολουθούνται μεταξύ τους οι διαχειριστές της εξουσίας, παρόντες και μελλούμενοι, πώς είναι δυνατόν να μην παρακολουθούνται όσοι το κράτος θεωρεί επικίνδυνους για τις απόψεις και τη δράση τους;

Το παραμύθι που χρησιμοποιούν κάθε φορά είναι ανάλογο των περιστάσεων: «ύποπτος», «έχουμε πληροφορίες», «να προστατευθούμε από τους τρομοκράτες», «αναρχικοί» κ.λπ.

Αλλά τα προσχήματα δεν αλλάζουν την κατάσταση, γιατί ποτέ δεν έχουν αποδείξει καμμία από τις «πληροφορίες» τους, ούτε έχουν πιάσει κανένα «τρομοκράτη». Όσο για τους αναρχικούς βασίζονται στην συναίνεση που τους έχει παραχωρηθεί σιωπηλά από ένα μέρος του κακώς πληροφορημένου πληθυσμού.

Στους κωδικούς που έχουν για να χαρακτηρίζουν αυτούς που παρακολουθούν χρησιμοποιούν τον όρο Σίγμα (από το αρχικό Στόχος), όσο αφορά την παρακολούθηση την ονομάζουν με τον «χαριτωμένο» όρο επιτήρηση.

Όταν λοιπόν τα ...τζιμάνια του Τμήματος Κρατικής Ασφάλειας (ή του Τμήματος Ειδικών Ερευνών), μιλούν για «επιτήρηση στόχου» μπορούμε να αντιληφθούμε τι εννοούν και πώς νοιώθουν. Είναι αλήθεια ότι νοιώθουν σαν κυνηγοί.

Πολλές φορές όμως γίνονται αντιληπτοί. Το να αντιληφθεί κανείς τον κυνηγό σημαίνει ότι έχει εξαλείψει το σημαντικότερο πλεονέκτημα του, το να πλησιάζει δηλαδή απαρατήρητος στο υποτιθέμενο θήραμά του.

Τρόποι παρακολούθησης

Υπάρχουν πολλοί τρόποι παρακολούθησης. Εδώ δεν θα αναφερθούμε σε μια μεγάλη σειρά από μεθόδους παρακολούθησης (ηλεκτρονικές κ.λπ.).

Θα ασχοληθούμε με την απλούστερη μορφή που είναι η λεγόμενη «επιτήρηση στόχου». Αυτό δε σημαίνει ότι μια «μαν του μαν» παρακολούθηση συνδυασμένη με την ηλεκτρονική (παγίδευση τηλεφώνου κ.λπ.) δεν είναι επικτή.

Η «μαν του μαν» παρακολούθηση χωρίζεται σε πεζή και με οχήματα.

Και εδώ, βέβαια, έχουμε τον συνδυασμό, που βασίζεται στις κάθε φορά ανάγκες που προκύπτουν. Εφ' όσον ο καθένας δεν βαδίζει μόνιμα, αλλά χρησιμοποιεί και οχήματα.

Άλλη διάκριση είναι ανάμεσα στη φανερή ή τρομοκρατική παρακολούθηση και στην κρυφή ή διακριτική παρακολούθηση.

Διακριτική είναι η παρακολούθηση όταν αυτοί που «το παίζουν» κυνηγοί προσπαθούν να μη γίνουν αντιληπτοί. Αυτός είναι ο κανόνας.

Ενώ, η φανερή ή τρομοκρατική επιδιώκει να τονίσει την παρουσία των «κυνηγών». Φυσικά εδώ δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο προφύλαξης. Σκοπός είναι η τρομοκράτηση και το σπάσιμο των νευρών του παρακολουθούμενου έτσι που να εκμεταλλευτούν ορισμένες κινήσεις ή ενέργειές του.

Η πραγμάτωση τρομοκρατι-

κών παρακολούθησεων θέλει να βγάλει άμεσα αποτελέσματα, όπως π.χ. συμπλοκή με τους «κυνηγούς» οπότε και το «θήραμα» θα πέσει μέσω άλλου δρόμου στα χέρια τους, εφ' όσον δεν έχουν πραγματικά στοιχεία για να το πετύχουν. Ή έχουν πολλά στοιχεία στα χέρια τους και εκβιάζουν την κατάσταση.

Ένας συνδυασμός ή αλληλομεταβολή των δύο αυτών μεθόδων (διακριτική-φανερή) και σκόπιμη και επικτή είναι.

Στη «φανερή» παρακολούθηση δεν χρειάζεται να προσπαθή-

Προσωπική συμπεριφορά

Αυτό το κείμενο δεν επιδιώκει να δημιουργήσει ένα κλίμα ψύχωσης και τρομοκρατίας. Γι' αυτό δεν χρειάζεται να επιδοθεί κανείς σε κυνήγι «μαγισσών» κυτάζοντας ολοένα γύρω του και ψάχνοντας για υποτιθέμενους «κυνηγούς».

Πρώτα από όλα χρειάζεται ψυχραιμία, μετά παρατηρητικότητα, αυτοπεποίθηση και ...κέφι.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το κέφι είναι απαραίτητο για να στήσουμε ορισμένες έξυπνες παγίδες στον ή στους «κυνηγούς», να τους φέρουμε σε αμηχανία και να διασκεδάσουμε με τα μούτρα τους ή την κατσάδα που θα φάνε από τους προϊστάμενούς τους, όταν αναφέρουν ότι τους «τη φέραμε».

Αυτό το τελευταίο, δεν είναι δύσκολο αν πάρουμε υπ' όψη μας ότι κανένας δεν είναι ακαταμάχητος «κυνηγός» και ότι σε τελική ανάλυση ό,τι κάνει βασίζεται κύρια στο ότι πληρώνεται γιαυτό, κι όχι στο ότι το πιστεύει. Ένας υπάλληλος έτσι κι αλλιώς δεν μπορεί να φερθεί αλλοιώτικα απ' ό,τι του επιβάλλει η θέση του. Κατά συνέπεια η ευρηματικότητα, η «ευστροφία» του και η τακτική του είναι στατικά και άρα εύαλτα.

Η επικινδυνότητα της παρακολούθησης βρίσκεται στο ότι για την πραγματοποίησή της σπαταλώνται χρηματικά ποσά και διατίθενται σημαντικές δυνάμεις. Αυτό σημαίνει ότι όλα αυτά πρέπει να δικαιολογηθούν.

Η δικαιολόγηση όλων αυτών σημαίνει το στήσιμο μιας σκευωρίας όταν αποδειχθεί ότι δεν βγήκε το «λαυράκι» που θέλουν (βλέπε σχετικά την περίπτωση της σκευωρίας εναντίον της Κ. Ιατροπούλου κ.ά). Γι' αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη σοβαρότητα και προσοχή όταν αντιληφθούμε ότι μας παρακολουθούν.

Όσοι αντιπαρέλθουν με επιπολαιότητα το γεγονός θα είναι άξιοι της τύχης τους, όταν μεθαύριο, πολύ πιθανό, βρεθούν σε κάποιο μπουντρούμι χωρίς να καταλάβουν καλά-καλά πώς τους συνέβει.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δικτατορία γέμισε τα μπουντρού-

μα της με κρατούμενους χάρη τις παρακολούθησεις και τα φακέλωματα που γίνονταν στην περίοδο της «Δημοκρατίας». Οι δικτατορίες αξιοποιούν το υλικό της «Δημοκρατίας». Γι' αυτό αν το ένα μέρος της ευθύνης για τις συλλήψεις και τα βασανιστήρια το έχουν οι δικτάτορες, το υπόλοιπο ανήκει σ' όσους προηγούμενα ετοίμαζαν το έδαφος....

Όσοι θα απαντήσουν με απέλεια, «...και τι με νοιάζει εμένα αν γίνονται παρακολούθησεις ή αν με παρακολουθούν. Δημοκρατία έχουμε. Εγώ μπορώ να λέω τις απόψεις μου και να τις υποστηρίζω με πράξεις. Εγώ τη δουλειά μου κάνω, κι αυτοί τη δική τους...», κάποτε θα πάρουν την απάντησή τους.

Μόνο που τότε αν και θάχουν καταλάβει το λάθος τους, θά πρέπει να ασχοληθούν με το πως θα ξεμπλέξουν. Όσο για ταβόσα γράφονται εδώ, αυτά θα τους είναι τελειώς άχρηστα πλέον.

Οι «κυνηγοί» καταγράφουν, ταξινομούν, συσχετίζουν και συμπεραίνουν. Μπορεί κανείς να αγνοεί απλοϊκά την ασφαλίτικη λογική που σε θεωρεί εκ των προτέρων ένοχο. Δεν μπορεί όμως εύκολα να την αποφύγει, όταν αυτή εκδηλωθεί με τις όποιες ενέργειες των διοικητικών αρχών.

Εξ' άλλου, η γνώμη ότι «κάνουν τη δουλειά τους» δείχνει μια ουσιαστική άρνηση της προσωπικότητας και της ελευθερίας. Έτσι, κάποιος που «κάνουν τη δουλειά τους» θα πρέπει να έχουν σαν αντικείμενο τη δική σου δουλειά, τις επιθυμίες σου, τα όνειρά σου, τους φίλους σου, τους συνεργάτες σου, τα αγαπημένα σου πρόσωπα, τις συνήθειές σου, τη ζωή σου μ' άλλα λόγια.

Η στάση της αδιαφορίας μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα όχι μόνο στο «θήραμα» αλλά και στα φιλικά σου πρόσωπα, τα οποία μπορούν να βρεθούν μπλεγμένα μετά από κάποιο περίπλοκο αστυνομικό συσχετισμό.

Η ενεργητική στάση ενάντια στην παρακολούθηση είναι απαραίτητη. Όχι μόνο αποφεύγουμε δύσκολες στιγμές αλλά δημιουργούμε προβλήματα στην εξουσία.

συνέχεια στη σελ. 11

